

عنوان مقاله:

نقش اراده در آزادی قرارداد ها

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی و ملی مطالعات مدیریت، حسابداری و حقوق (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

ساحل ناصری - دانشجوی کارشناسی حقوق دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در هر قراردادی اراده نقش اساسی دارد، اصل آزادی قراردادی با لحاظ مبانی فلسفی، اقتصادی و مذهبی خود به عنوان یک اصل در نظام حقوقی ایران و در تمام نظام های حقوقی معتبر پذیرفته شده است. اصل آزادی قرارداد ها یکی از مهم ترین اصول و قواعد حاکم بر حقوق قرارداد ها در حقوق خصوصی است که در آن افراد و گروه های خصوصی را برای ایجاد قرارداد مجاز میداند؛ از طریق آزادی قرارداد ها، افراد دارای آزادی کلی هستند و می توانند انتخاب کنند که چه قراردادی را با چه کسی و چه شروطی منعقد کنند. اصل آزادی قراردادی در حقوق ما بوسیله ماده 10 قانون مدنی اعلام شده است؛ به موجب این ماده قرارداد های خصوصی نسبت به کسانی که آن را منعقد نموده اند، در صورتی که مخالف صریح قانون نباشد نافذ است. پس جز در مواردی که قانون مانعی در راه نفوذ قرارداد ایجاد کرده است، اراده اشخاص حاکم بر سرنوشت پیمان های ایشان است و آزادی اراده را باید به عنوان یک اصل پذیرفت. اصل آزادی قرارداد ها به مفهوم نامحدود بودن آزادی اراده طرفین نیست بلکه قانونگذار توافق اراده طرفین را در چارچوب عدم مخالفت با قوانین امری و نظم عمومی و اخلاق حسنه به رسمیت شناخته است.

کلمات کلیدی:

حاکمیت اراده، آزادی، قرارداد، حقوق، قوانین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1130953>

